

וארטים לפרשת שבוע

טז א. ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי. פרש"י ולא הזכיר בן יעקב שביקש רחמים על עצמו שלא יוזכר שמו על מחלוקתם. ויש להקשות הא מ"מ כולם יודעים שלוי בן יעקב והיכן מרוויח יעקב בזה שלא הזכיר בלבד? וי"ל בדרך צחות שבכל מחלוקת אדם אומר אותי לא כיבדו כראוי, על כבודי אני מוחל אבל מה עם כבוד אבותי, וע"ז אמר יעקב שלא יבקש קרח על כבודי וכלשונו ובקהלם על תחד כבודי. ר"נ גשטטר.

שם. רש"י: ראה שמואל יוצא ממנו. דהיינו שקרח ראה ששמואל ייצא ממנו ולכך חלק על משה. ויש להקשות מה הוא ראה בזה? אומר ר"י איבשיץ זצ"ל, יש מחלוקת בגמ' בחגיגה את מי ממנים פרנס על הציבור, שיטה ראשונה: רק מי שהגיע לגיל 50. ושיטה שנייה אפילו לפני חמישים - אם למד כל התורה. וקורח הרי היה לפני גיל 50 כי הוא היה מנושאי הארון (שזה בגיל 30-50), ולפי שיטה א' הוא לא ראוי למלוכה, לכן הביא ראיה ששמואל שמלך 11 שנה ומת בגיל 52 א"כ חזינן כשיטה ב'. **עוד י"ל** ע"פ יומא כב אין ממנים פרנס על הציבור אא"כ קופה של שרצים מאחוריו, ומשה היה לו דופי כי עמרם נשא דודתו שעתידיה תורה לאוסרה, אבל קרח שפקח היה מה ראה להתמנות הרי הוא היה נקי וי"ל שראה את שמואל שגם היה נקי, ולא ידע ששמואל לא נקי כי יש לו את הקופה של קרח מאחוריו.

טז א. ואון בן פלת. הגמ' בסנהדרין קט אומרת שאון בן פלת אשתו הצילה אותו ע"י שטענה כלפיו שממ"נ מי שינצח, אתה בכל מקרה יכול להיות רק מספר שניים שלו, אז מה אתה מתערב. וכשהוא הביע חשש שיבואו לשכנע אותו, היא השקתה אותו יין וישבה בפתח הבית וסתרה שערות ראשה. ויש ליתן טעם למה עשתה ד"ז שסתרה שערות ראשה וי"ל כדי שלא יבוא און בן פלת ויטען לאשתו שאמנם הוא עצמו לא היה כהן גדול אבל בניו יהיו ראויים לכהונה גדולה ובשביל זה שווה לו לריב. הלכה גברת בן פלת ופתחה יומא מז. וראתה שהטעם שקימחית זכתה שבניה יהיו כהנים גדולים משום שמעולם לא גילתה שערותיה אפי' בתוך כותלי ביתה. אמרה גברת בן פלת אני אמנע את כל הסיכויים שבני יהיו כהנים גדולים כדי שלאון לא יהיו טענות.

טז א. ויקח קרח. המשנה באבות אומרת איזו היא מחלוקת שלא לש"ש מחלוקת קרח ועדתו. ויש להקשות הא קרח חלק על משה ולא על עדתו וא"כ הול"ל מחלוקת קרח ומשה. וי"ל שמצינו בסנהדרין קי שחשדוהו על אשת איש וכולם קנאו לנשותיהם ממשה. והנה קרח קיבץ את כל הסנהדרין לחייב את משה על אשת איש ואפשר לחייבו על ידי שכולם מחייבים ואחד פוטר וקרח היה הפוטר וזהו מחלוקת קרח ועדתו. דרכי דוד.

טז ב. ויקומו מלפני משה. ולהלן פסוק ג כתוב ויקהלו. י"ל דהטעם שקמו בשביל שהעלילו על משה שעבר על אשת איש. והנה מצינו ביבמות דניתן לסמוך על קול שיוצא רק כשאין לאדם שיוצא עליו קול שונאים, וכאן הם קמו בשביל להראות שהם לא שונאים את משה ובכדי שיאמינו למה שהם אומרים על משה הם קמו מלפניו להראות אהבה. צמח דוד.

טז ב. ויקומו מלפני משה וגו' נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם. ודרשו חז"ל (סנהדרין קי.) קראי מועד שהיו יודעים לעבר שנים, ולקבוע חודשים. הטעם שהוצרך לכאלו אנשים, אומר רבי יונתן איבשיץ זצ"ל, ע"פ הגמ' שם, שבאותו הזמן שקרח התווכח עם משה, באו השמש והירח לפני הקב"ה וא"ל אם אתה לא דואג שמש ינצח אנו לא נעשה מלאכתנו. וקשה מה הם התערבו על ריב לא להם? אלא י"ל דידוע שבשעת בריאתה אמרה הלבנה לקב"ה, אין 2 מלכים משתמשים בכתר 1, א"ל הקב"ה לך ומעטי עצמך. ולפי"ז הכל מובן, טענת קורח הייתה שלא צריך להסתפק במנהיג 1 לדור, אפשר גם 2, ומה תשאל, הרי השמש לא יכולה ביחד עם הירח דהרי ישראל קובעים לפי שנת הלבנה, ועכו"ם לשנת החמה, ענה קרח, אמנם בירח מונים את החודשים, אבל בשמש מעברים את השנים, וא"כ גם בישראל יכולים לשלוט 2 מלכים. ומתורץ למה השמש והירח התערבו במריבה כי הירח טענה שאם קרח צודק שיחזירו אותה לגדולתה. וגם מובן מה הטעם שקרח הביא בקיאים בעיבור ובקביעת החודש.

טז ג. כי כל העדה כולם קדושים. פרש"י (מהמדרש) כולם שמעו דברים בסיני מפי הגבורה וגו' אנכי ה' אלוקיך. יש להקשות בשב"מ הוצרך לומר מה שמעו וכו', ועו"ק למה נכפל כל העדה כולם? וי"ל דהנה יש להקשות מני"ל לקרח שכל העדה כולם קדושים אולי יש מי שלא קדוש, וע"ז י"ל שכולם שמעו דברים מסיני, וזה וודאי שכולם שמעו כי אם היה חסר מכלל ישראל אפי' אחד אז לא היה אפשר לקבל את התורה כמבואר בחז"ל (ילקוט"ש יתרו רמז רפ). והטעם שאמר קרח כי כל העדה כולם הרי כבר אמר כל י"ל שמצינו בט"ז או"ח תקפב ג על מה שאומרים בתפילה ברי"ה מלוך על כל העולם כולו, ולמה כופלים גם כל העולם וגם כולו, כי כל יכול להיות גם רוב ולכן מוסיפים כולו לומר שכולו לגמרי בלי רוב, וזה מה שאמר קרח כל העדה כולה ואין אחד שלא. בניין אריאל.

טז ד. וישמע משה ויפול על פניו. פרש"י במחלוקתו של קרח נתרשלו ידיו. יש להקשות למה נתרשלו ידיו משה כאן יותר מאשר בחטא העגל שהיה הרבה יותר חמור. ועו"ק וישמע משה מה הוא שמע? וי"ל דהנה איתא במדרש (שמו"ר מג ה) שאחר חטא העגל אמר משה לקב"ה שעם ישראל חשבו שאנכי ה' נאמר רק לי

ולא להם ולכן אל תעניש אותם, וכך הוא פייס לקב"ה. אבל כאן הם אמרו כל העדה כולם קדושים ואומר רש"י (פסוק קודם) כולם שמעו מפי הגבורה אנכי ה' ובוזה ביטלו דברי משה, כי כאן כבר לא היה למשה מה לפייס לקב"ה לכן נתרשלו ידיו. זכרון שמואל.

שם. עוי"ל בטעם שמשה לא התפלל כמו בחטא העגל ואדרבה היה לו למחול על כבודו כי הוא עניו מכל אדם? וי"ל דמבואר בסוטה כה שזקן ממרא שרצו ב"ד למחול לו אין מוחלים לו כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל. והנה כאן כתב רש"י ויפול על פניו מפני המחלוקת, וזה הטעם שמבואר דאינו יכול למחול כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל. פרי עץ חיים.

טז ה. בוקר וידוע ה' את אשר לו. רבים נתקשו למה אמר שימתינו עד הבוקר? וי"ל דהנה על הפסוק אל תפן אל מנחתם ביקש משה שגם חלקם בתמידי ציבור לא יתקבל לרצון והאש לא תאכלנו, והנה הרי תמיד של שחר כבר נקרב באותו היום, מה שנשאר זה תמיד של בין הארבעים שזמנו כל הלילה, וא"כ אמר משה עד הבוקר לא נוכל לדעת האם הקב"ה רוצה אותם כי עדיין לא עבר הזמן שאמור הקרבן לעלות לרצון, ורק בבוקר כשנראה שלא התקבל הקרבן ולא נשרף רק אז נדע שהקב"ה לא רוצה אותם, ולכך חיכה לבוקר. כותנות אור.

טז ז. רב לכם בני לוי. איתא בסוטה יג. דמשום שאמר משה רב לכם בני לוי, ע"כ נאמר לו רב לך על תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה ונמנע ממנו להיכנס לארץ. וקשה במה חטא כשאמר להם רב לכם בני לוי? ועוד מה המידה כנגד מידה כאן? וי"ל ע"פ המדרש שאמר משה רב לכם בני לוי, היינו שגדולת הלוויים חשובה מכהנים, והנה אמרו חז"ל שבשביל שמשה סירב בסנה שבעה ימים ללכת בשליחותו של הקב"ה הוא נענש, ומה עונשו? חד אמר שהוא היה ראוי לכהונה ואז הקב"ה הוריד לו את הכהונה, וחד אמר שהיה ראוי שהוא יכניס את בניי לארץ וכעת הוא נענש שלא יכניס. ולפי"ז י"ל כיוון שמשה טען רב לכם בני לוי היינו שלוי יותר חשוב מכהונה, ע"כ מה שמשה לא קיבל כהונה זה לא עונש, א"כ העונש חייב להיות שהוא ימנע מלהיכנס לארץ.

טז יא. ואהרן מה הוא כי תלינו עליו. יש לומר שמרומז כאן דינא דעירובין סה: ששם כתוב דבג' דברים אדם ניכר בכוסו בכיסו ובכעסו. והנה אהרן א"א לבוחנו בכוסו כי כהן אסור ביון, ובכיסו נמי א"א לבדקו כי נאמר בהלכה (יומא יח.) גדלו משל אחיו והיינו שהוא צריך להיות עשיר, ובמה כן ניתן לבדקו, בכעסו, וע"ז נאמר ואהרן מה הוא, איך יודעים מה אהרן כי תלינו עליו כשתכעיסו אותו אז תגלו מה הוא. רבי מאיר אריק.

טז יב. וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים. וברש"י מכאן שאין מחזיקים במחלוקת, שהיה משה מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום. וצריך להבין וודאי שאין מחזיקים במחלוקת ומה צריך רבותא לזה, ועוד הא משה עשה מעבר לכך, הוא ניסה לפייס והול"ל רק דיש לחזר אחר בעלי מחלוקת לשלום. וי"ל, אומר החת"ס, דהנה דתן ואבירים מצינו ג"פ שהוחזקו לבעלי מחלוקת, הראשון בהריגת המצרי שמות ב' יד. השני שמות ה' כא הבאשתם את ריחנו, והשלישי כאן אצל קרח, וכיוון שיש להם חזקה של בעלי מחלוקת היה צד שמשה לא יצטרך לחזר אחריהם, כי הם כבר הוחזקו כבעלי מחלוקת, קמ"ל שאין חזקה להיות בעל מחלוקת וזה כוונת רש"י מכאן שאין מחזיקים במחלוקת.

טז לב. ותבלע אותם. יש לדון מדוע נידונו בבליעה ולא בשריפה. וי"ל דכיון שאמרו למשה מדוע תתנשאו והתורה מעידה על משה שהיה עניו מכל האדם אשר על האדמה וכדי להענישם להיות פחות ממשה היו צריכים להורידם תחת האדמה. זר זהב.

טז לג. וירדו הם וגו' ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל. הגמ' בסנהדרין קט דורשת מכאן שאין להם חלק לעולם הבא שנאמר ותכס עליהם הארץ בעוה"ז, ויאבדו מתוך הקהל לעוה"ב. ויש להקשות הא דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא כמבואר שם בע"א ומדוע צריך פסוק מיוחד לעדת קרח בזה הא היו בכלל דור המדבר. וי"ל דהטעם שאין לדור המדבר חלק לעוה"ב הוא משום חטא המרגלים כדכתיב במדבר הזה יתמו ושם ימותו שנאמר בחטא המרגלים, ושבת לוי לא היו בכלל זה כי משבת לוי לא היה מרגל, וקרח שהיה משבת לוי הוזקק לפסוק מיוחד שאין לו חלק לעוה"ב. בשם הבעש"ט. ולפי"ז נמי י"ל מה שכתב רש"י בתחילת הפרשה קרח שפיקח היה מה ראה לשטות זו, ולמה לא הקשה על שאר 250 ראשי סנהדראות? אלא י"ל שכולם נגזר עליהם מיתה במדבר אז אין להם הרבה מה להפסיד ואולי ירוויחו במחלוקת. אבל קרח שהיה משבת לוי וכנ"ל מה ראה לשטות זו.

יז ו. וילוונו כל עדת ישראל על משה ואהרן ויאמרו אתם המיתם את קהל ה'. ויהי בהקהל העדה...ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן... וירא כבוד ה'. שתי קושיות נשאלות כאן, מה היה הצד של עם ישראל שמשה הרג את קרח ועדתו, האם הם לא ראו איך הם מתו? ועו"ק מה זה ההמשך, ויפנו אל אהל מועד? וי"ל, אומר החת"ס, דטענת עם ישראל היתה, שבגלל שלא מחלתם לקרח ועדתו הם מתו. והנה איתא בגמ' שבת קמט' כל שחברו נענש על ידו אין מכניסים אותו במחיצתו של הקב"ה, ואם העונש של קרח היה בגללם לא היה נראה כבוד ה' באהל מועד...ולכן מיד הם נכנסו לאהל מועד להראות קבל עם ועולם שהעונש לא היה בגלל חוסר המחילה שלהם. ומובן ג"כ למה הוצרך שמטה אהרן יפרח וזה יהיה לאות וסימן כי בו בחר ה', הא

בלא"ה כבר ראו כולם שה' בחר בו מזה שקרח ועדתו נבלעו. ולנ"ל י"ל שהיה צד שאהרן גרם למיתתם וא"כ אינו בדין שיעבוד וזה הקמ"ל בפריחת מטה אהרן.

יז יא. ויאמר משה אל אהרן וגו' והולך מהרה את העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף. קשה למה הוצרך ללכת בניהם ולא מהספיק שיקטיר את הקטורת במקומו? וי"ל דהנה הרמב"ן כתב דלאחר חטא קרח ועדתו כתוב הרומז מתוך העדה שהקב"ה אמר למשה שיבדיל עצמו מהעדה ורק אח"כ יכלה אותם, אף שהקב"ה יכול להבחין ולהרוג את הרשעים גם כשהם מעורבבים בין הצדיקים זה משום שרצה לכבד את הצדיקים למען ידעו שכל זמן שהם עמם לא תבוא המגפה שם כי אין הדבר לכבודם של צדיקים לעמוד בין המתים הטמאים. וא"כ לפי"ז מובן למה אהרן הלך בתוך העדה בשביל להיות בטוח שהמגיפה תעצר כי הקב"ה חס על כבודו ולא יעמידו עם המתים, וכך היה ויעמוד בין המתים והחיים ותעצר המגיפה. ראיתי.

יח טו. כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו לה' וגו' אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור בהמה הטמאה תפדה. יש לעיין מדוע אצל האדם נכפל פעמיים ענין הפדיון פדה תפדה, ואילו בבכור בהמה נאמר רק פעם אחת תפדה. וי"ל דמבואר בסופ"ק דבכורות דאם הפריש בכור בהמה טמאה ונאבד אינו חייב באחריותו, אבל בכור אדם, אם הפריש ונאבד חייב באחריותו. ולפיכך בבכור אדם נאמר פדה תפדה דפעמים צריך אתה לפדות פדיון אחר פדיון, אבל בבהמה טמאה לא נאמר אלא פ"א, כי לעולם א"צ יותר מפדיון אחד. לוח ארז.

יח. כז - כח. ונחשב לכם תרומתכם וגו' כן תרימו גם אתם. איתא בשו"ת מהרי"ט דהפרשת תרומה הוא **מילי**, והנה מילי לא ממסרן לשליח, והטעם שמהני שליחות בתרומה הוא משום שתרומה איתא במחשבה, וא"כ י"ל בכוונת הפסוק ונחשב לכם תרומתכם ומשום הא כן תרימו גם אתם וגם' לרבות שלוחכם. ויובן גם מה הכוונה כן תרימו גם אתם, שלכאורה המילה כן מיותרת ולפי"מ שאמרנו א"ש שהכוונה בגלל שנחשב לכם תרומתכם לכן תרימו ע"י שליח. חלק הובא בחת"ס.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

ליצנות: במעשה של קרח רואים דבר מפליא איך שקרח הצליח לפתות הרבה מעם ישראל תוך יום אחד נגד משה רבינו. וברש"י פסוק י"ט מבואר שקרח הצליח בכך ע"י דברי ליצנות. והעיר הרב אלישיב שהרי אמרו חז"ל שלושה נביאים שנתנבאו באותו הדור, ירמיה, צפניה, וחולדה הנביאה. ירמיה היה מתנבא בשווקים. צפניה בתוך בתי כנסיות. וחולדה אצל הנשים. והיינו, שירמיה הנביא כאשר דיבר אל העם, אם היה ממתין שיבואו לשמוע אותו, לא היה עם מי לדבר, ועל כן הוכרח לבוא אל השוק. ואל הנמצאים בבתי כנסיות, שאינם נמצאים בשוק, היה צפניה מדבר. ואל הנשים חולדה הנביאה היתה מדברת. הרי שכמה קשה היה הדבר כשצריכים להשמיע את קול ה', עד שהיו צריכים שלושה נביאים שכל אחד ידבר לקבוצה מיוחדת של אנשים כדי שישמעו אותו. לעומת זאת כאשר קרח רוצה להסית את העם נגד משה ואהרן, אין הוא זקוק לשלושה דרשנים, אלא הוא לבדו מצליח להקהיל את כל העדה כולה, על נעריה, אנשיה ונשותיה, ומצליח בזמן קצר לדבר אל כל הקהל גם יחד. ומכאן נראה מה גדול כוחה של ליצנות! מהרגע שבו היא מושמעת היא מתיישבת על ליבם של אנשים בכל מקום ובכל מצב. **וז"ל מדרש תהלים** מזמור א' והובא גם בילקוט שמעוני כאן: ובמושב לצים לא ישב. זה קרח, שהיה מתלוצץ על משה ואהרן, מה עשה, כינס עליהם כל הקהל, שנאמר ויקהל עליהם קרח את כל העדה, התחיל לומר לפניהם דברי ליצנות, ואמר אלמנה אחת יש בשכונתי, ועמה שתי נערות יתומות, והיה לה שדה אחת, באת לחרוש, אמר לה משה לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, באת לזרוע, אמר לה שדך לא תזרע כלאים, באת לקצור ולעשות ערימה, אמר לה לקט שכחה ופיאה, באת לעשות גורן אמר לה תני לי תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני, הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו, מה עשתה עניה, מכרה את השדה, וקנתה שתי כבשות, כדי ללבוש מגזותיהן, וליהנות מפירותיהן כיון שילדו, בא אהרן ואמר לה תני לי את הבכורות, שכך אמר לו הקדוש ברוך הוא, כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלהיך וגו', הצדיקה עליה את הדין, ונתנה לו את הולדות, הגיע זמן גזיזה וגזזה אותן, בא אהרן ואמר לה תני לי ראשית הגז, אמרה אין בי כח לעמוד באיש הזה, הריני שוחטתן ואוכלתן, כיון ששחטתן, בא אהרן ואמר לה תני לי הזרוע והלחיים והקבה, אמרה אחר ששחטתי אותן לא נוצלתי מידך, הרי הם חרם עלי, אמר לה אם חרם הן כולן שלי, דכתיב כל חרם בישראל לך יהיה, ונטלן והלך לו, והניחה בוכה עם שתי בנותיה. **בגמרא בעבודה זרה יח:** הפליגו בגנות הליצנות: א"ר אלעזר כל המתלוצץ יסורין באין עליו. אמר רב קטינא כל המתלוצץ מזונותיו מתמעטין. אמר רבי שמעון בן לקיש כל המתלוצץ נופל בגיהנם. אמר רבי חנילאי כל המתלוצץ גורם כליו לעולם. רבינו יונה בשערי תשובה שער ג' מונה כמה מיני ליצנות, והעיקרים שבהם הוא מי שלועג תמיד על בני אדם ומדבר בגנותם, וכן מי שלועג תמיד לפעולות או לדברי בני האדם ואף שאין דעתו להבזות בעליהם אך על ידי הלעג הוא גורם היזק רב כי על ידו הם נמנעים מכאן ולהבא לעשותם עיי"ש. ובמסילת ישרים פרק ה': ותראה קושי הלצון והשחתתו הרבה, כי כמו המגן המשוח בשמן אשר ישמיט ויפיל מעליו החצים ומשליכם לארץ ולא יניח אותם שיגיעו אל גוף האדם כן הלצון מפני התוכחה והמרדות, כי בליצנות אחד ובשחוק קטן יפיל האדם מעליו ריבוי גדול מן ההתעוררות וההתפעלות מה שהלב מתעורר ומתפעל בעצמו מדי ראותו או שומעו עניינים שיעירוהו אל החשבון והפשפוש במעשים, ובכח הליצנות יפיל הכל לארץ ולא יעשה בו רושם כלל. ולא מפני חולשת

העניינים ולא מפני חסרון הבנת הלב, אלא מפני כח הלצון ההורס כל עניני המוסר והיראה. והנה הנביא ישעיה היה צווח על זה ככרוכיא, כי היה רואה שזה היה מה שלא היה מניח מקום לתוכחותיו שיעשו רושם והיה מאבד תקותם של החוטאים, והוא מה שאמר (ישעיה כח): ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם. נביא להלן כמה סיפורים על גדו"י כיצד התרחקו מליצנים, ובגנות המידה הרעה הזאת.

רבי עקיבא איגר הגיע יחד עם בנו לביתו של אבי הנערה שהוצעה לבנו. בעל הבית שוחח עם הבן על מנת לתהות על קנקנו, בסיום השיחה שאל הרעק"א את אבי המדוברת: מה אתה אומר על בני? ענה האב בחיך של שביעות רצון: הלוואי שגם המחותר ימצא חן בעיני כמו שהחתן מוצא חן בעיני. וכי למה לא אמצא חן בעיניכם שאל הרעק"א. לא, לא, סתם התבדחתי, היתה זו ליצנות בעלמא, השיב האב, אני מעריך אתכם בכל לבי. ליצנות!! הזדעזע הרעק"א, עם לצים אינני רוצה להשתדך, קם, נפרד ועזב את הבית.

שני בחורים באו לפני השאגת אריה להיבחן על לימודם במטרה לזכות בסמיכת חכמים, השאגת אריה בחן אותם ונענה להם בחיוב. השמחה היתה גדולה, השאגת אריה שהיה שבע רצון מידיעתם ביקש להביא לחיים. ובעניותו לא מצא בבית כי אם מעט משקה חריף וביצים מבושלות, המשקה והביצים הונחו על השולחן, ואז שאל אותם השאגת אריה: על מה נברך תחילה? השיב אחד הבחורים בהלצה: ודאי שעל הביצה, והוא פסוק מפורש בפרשת לך לך: והעי מקדם (ביצה באידיש - עיי) הזדעזע השאגת אריה ליצנות? ליצנות? לא תקבלו סמיכה, לא! ועזבו משם בבושת פנים.

רבי משה שטרנבוך (במאמרו השבועי פרשת קרח תשע"ח) הביא בשם רבי משה שניידר, שתחילת הקלקול בישיבת וואלוז'ין היה על ידי קבוצה קטנה של בחורים שלמדו תורה והתלוצצו, ובכח הליצנות הם הצליחו לכבוש את הציבור בעוה"ר, עד שקלקלו רבים מבני ישיבת וואלוז'ין ה' ירחם. והוסיף רבי משה שניידר זצ"ל, שכל כוחם של המשכילים ברוסיה ובפולין היה על ידי כח הליצנות, כי על פי שכל לא היו יכולים לפעול כלל, ופתחו בדברי ליצנות ועל ידי זה הכניסו ארס בליבות השומעים, שחדר לאט לאט עד שהפך אותם לגמרי רח"ל. **סיפור רבי שלמה קרליץ**: בצעירותי לקחני אאמו"ר ביום הפורים, אל מעונו של רבי ברוך בער ליבוביץ שם שהו באותה עת בחורים רבים, אשר באו לשמוח בשמחת הפורים במחיצת רבם. בין הבחורים, היה בחור עילוי מופלא, אשר אמר את הפרק הראשון של מסכת גיטין בחרוזים. לאחר מכן הוסיף וחזר על שיעור של רבי ברוך בער בחרוזים. משסיים באמירת החרוזים בכשרון עצום, החל להשמיע פורים תורה, כשהוא פותח בשאלה מקריאת התורה דפורים: נאמר בפסוק: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל, וקשה, איך הרים משה ידו, והרי אמרו בסנהדרין המגביה ידו על חברו, אף על פי שלא הכהו, נקרא רשע. כשמוע רבי ברוך בער את דבריו, קם ממקומו ומחה כנגדו: ליצנות לא אצלי בבית! ולא הסתפק רבי ברוך בער במחאה, אלא עמד וגירשו מביתו! **האדמו"ר מסלונים** בעל הבית אברהם שאל את המשגיח רבי אהרן יוסף גולדברג הי"ד מדוע אינו מקרב בחור פלוני. ענה, שאין לו עמו שפה משותפת. הפטיר הרבי: הרי התורה ניתנה בשבעים לשון. ענה המשגיח שהבחור נגוע בליצנות. אמר הרבי: אם כך, הצדק עמך. **רבי פנחס מקאריץ** אמר, שעם הלץ אין שפה משותפת, אלא נכוננו ללצים שפטים.

סיפור רבי חיים שינקר ראש ישיבת דרכי משה, כי בבחרותו שהה פעם למנוחה בנתניה. שם התארחו באותם ימים למנוחה גדולי תורה חשובים: רבי אליהו לאפיאן, רבי אברהם יעקב זלזניק, רבי אפרים נחום בורדיאנסקי, רבי משה שמואל שפירא, ועוד. בנוסף שהו גם בחורים ואברכים שבאו להחליף כח לצד רבותיהם. במוצאי שבת התאספו האברכים והבחורים סביב רבי אליהו לאפיאן הוא יושב בראש וכולם כרוכים סביבו בשני עיגולים, ופיתחו שיחת חולין של תלמידי חכמים, על בית קלם, על שיטת המוסר ועוד ועוד. תוך כדי הדברים סינן אחד היושבים דברי ליצנות מפיו, וגרם לכל הנאספים לעלות חיוך על דל שפתם. רבי אליהו לא שמע בפעם הראשונה את דברי ההלצה, אלא רק ראה את כולם מחויכים, ובשל כך לא הגיב כלום. אך כשחזר המקרה על עצמו שוב, הבחין רבי אליהו כי יש כאן מי שמתלוצץ ברבים. הוא אמנם לא ראה מיהו המתלוצץ מפני כובד ראייתו, רק הבחין בחיוך שעלה על פני הנאספים שוב ושוב. רבי אליהו נתן דפיקה על השולחן ואמר בקול רועם: אנחנו מדברים שיחת חולין של תלמידי חכמים, והוא מדבר ליצנות! אוי! ליצנות! אוי! ליצנות! כך זעק רבי אליהו בזעזוע כמה וכמה פעמים, כשכל פעם שהזכיר את המילה 'ליצנות' רעם קולו יותר מקודמו. זעקותיו הרעידו את לבבות הנאספים, והאברכים והבחורים שישבו בשולחן החלו אט אט להישמט ולעזוב את המקום, כשחרדת אלוקים אופפת אותם. עד שלא נותרו בשולחן איש מלבד רבי אליהו ורבי שרגא גרוסברד. כשסיפר זאת רבי חיים שינקר אמר: עד היום מהדהד באזניי קולו הרועם של רבי אליהו כשזעק: 'ליצנות! ליצנות!'. וחרוט בזכרוני הזעזוע שאפף אותו.

אדם אחד הסיע את רבי משה פיינשטיין ברכבו, וכאשר נעצרו בדרכם ברמזור אדום, אמר הנהג לרבי משה שעל זה נאמר בפסוק ויאמר אליו אדום לא תעבור בי. כששמע רבי משה דברים אלו הגיב: זה נקרא מתלוצץ מדברי תורה, ואם תמשיך עוד, לא אוכל לנסוע עוד עמך. **רבי גרשון אדלשטיין** סיפר מעשה שהיה לפני שנים רבות באחד מתלמידי הישיבה שעשה שמחת פורים וליצנות מאדם חשוב, כמו שעושים 'פורים רב', ולא היה בזה לשון הרע או נקמה, רק חיקה את קולו בצורה של הומור והציג את עצמו כמו האדם ההוא, ואף על פי כן זהו שלא כהוגן לעשות חיקוי וליצנות מאדם חשוב שמזכה את הרבים, וסופו היה שנפטר בגיל צעיר ממחלה נדירה מאד. ועוד היה מעשה בישיבה שעשו פעם הצגה לשמחת פורים, והשתמשו עם אחד שממנו

עשו את שמחת הפורים, ולא היה נקמה והלבנת פנים אבל עשו ממנו ליצנות, והוא היה בעל מידות טובות ומן הסתם לא הקפיד, אבל אחד מן העוסקים בזה סיפר לי על עצמו כי עד אותו פורים היה לומד בהתמדה ובחשק גדול, ומאז שעסק בליצנות בפורים איבד את הטעם בלימוד ואינו מסוגל שוב ללמוד בעמקות כמו שהיה לומד קודם – לפני הפורים ההוא.

פעם אחת בשעת רצון, סיפר רבי עובדיה יוסף מה שחוה בתור נער צעיר בישיבת פורת יוסף. רבי עובדיה היה בין היחידים, שהעלה מחידושי על הכתב, בשנת ה'תרנ"ז הוציא את הקונטרס הראשון בשם 'יביע אומר' על סוגיות במסכת הוריות. החיבור כלל בעיקר הערות בענייני סדר הדורות של חכמי הגמרא, תוך הבאת ראיות לתקופתו של כל תנא ותנא ממקורות שונים ומגוונים. כשבחורים מהישיבה ראו את הקונטרס, חלק קינאו במעשה ידיו, אבל חלק לעגו על כך. ומצאו להם הזדמנויות רבות להתלוצץ עליו. מובן שרבי עובדיה שהיה בחור צעיר, לקח זאת ללב ונפגע מכך. פעם אחת כשישב בשיעור, אחד הבחורים הקשה קושיה חזקה. הם ניסו שוב ושוב למצוא תירוץ, אבל בכל פעם ראו כי התירוץ לא יכול ליישב את הקושיה. אחד הבחורים, כשראה את רבי עובדיה קם וקרא בקול כשהוא קורץ בעיניו: מדוע אנחנו מתקשים? הרי לפנינו נמצא 'בעל הקונטרס'. הוא גאון גדול ומחבר ספרים, חכם כאחד הראשונים. ליבו רחב כאולם. נשאל אותו ובטוח שהוא מיד ייתן תירוץ טוב שמניח את הדעת. בת צחוק נראתה על פני חלק מהתלמידים. הדברים שנאמרו בגיחוך צרבו בליבו, הוא חש בושה גדולה ועצומה, במיוחד בגלל העובדה שתלמידים רבים נכחו במקום והחליט כי המקום הזה לא בשבילו. עליו לעזוב את הישיבה. קשה לו להתמודד עם הלעג סביבו. קשה להאמין, אבל בגלל ליצנות אחת עם ישראל ועולם התורה היו עלולים לאבד את רבי עובדיה, מי שהחזיר רבים לאבינו שבשמיים, פוסק אדיר, המנהיג הרוחני של רבבות עמך בית ישראל ונשיא מועצת חכמי התורה. אבל בורא עולם ריחם על עם ישראל ושלח מלאך גואל ומושיע בדמותו של רבי שמשון אהרן פולונסקי (הרב מטפליק). הניח את ידו על כתפו ואמר לו: דע לך, אני רואה לפי הכישורים שהבורא חנן אותך ולפי התמדתך הגדולה, שאתה עתיד להיות גדול בישראל! אלו שדיברו עליך סרה הם מקנאים בך. אם כן, מדוע אתה מתייחס לדבריהם. דברי העידוד ששמע היו כטל חיים עבורו. באותו הרגע החליט להתעלם כליל מדברי המלעיגים, להתמיד ולעסוק בדברי התורה הקדושה ולכתוב את חידושי.

רבי חזקיהו מישקובסקי סיפר בשיחה: סיפר לי יהודי שלמד בישיבת קול תורה, כי בכל שנותיו בישיבה לא ראה מעולם את ראש הישיבה רבי שלמה זלמן אויערבך כועס, אלא פעם אחת בלבד. בחור בישיבה חמד לצון, וכתב מודעה גדולה בנוסח של כל נדרי בסגנון של: כל ליצנותא ושטותא ובדיחותא, כולם שרויים לך, מחולים לך, אין כאן לא חטא ולא עוון. רבי שלמה זלמן בראותו את המודעה, תלש אותה, ירד לחדר האוכל שם אכלו הבחורים אותה שעה, והחל לצעוק עליהם בקול גדול: וכי כך עושים בני ישיבה? כך מדברים?!

וחובה להוסיף דמצינו רבות בחז"ל ששבחו את האנשים המשמחים ואמרו עליהם שהם בני עולם הבא, וביארו רז"ל שיש הבדל בין אמירת ליצנות בלא שום מטרה, שע"ז אמרו חז"ל שהעושה כן אינו מקבל פני שכינה. לבין מה שעושה למטרה מסויימת, כגון לשחרור המתח שאדם נמצא בו לפעמים, או להרחיב ליבם של השומעים בדרשה כדי ששאר דברי המוסר יכנסו לליבם, וכן לעשות אווירה טובה. ודבר זה הוא מעלה גדולה, ומצווה רבה לעשות כן. וכתב בספר 'שבט מוסר' לעולם יהיו פניו של האדם שוחקות ובדחן שזהו מורה על הבטחתו בהקב"ה וכו' עיי"ש פי"ד טז. ועל המשנה באבות שהתורה נקנית במיעוט שחוק כותב שם במדרש שמואל וז"ל: הענין הוא כי מצינו בגמרא שמביאים מילי דבדיחותא כי בזה מתרחבת דעתו כדי לחזור ללימודו ומיעוטו הוא טוב ועל ריבוי נאמר שחוק וקלות ראש מרגילין לערוה. וכן כתב בתפארת ישראל שם וז"ל: מילתא דבדיחותא ג"כ מיעוטו יפה, ורבי ניסים קרליץ הרחיב בזה (הליכות שני עמוד קנא) וז"ל: גדר ליצנות הוא דיבורים שאין להם תכלית ותועלת, אך כשיש מטרה טובה בדיבורים אלו כגון לשמח לב שבור או חתן, וכן להלהיב לב השומעים בדרשה, אדרבה צריך ומצווה לעשות כך, ומוסיף רבי ניסים: וזכות גדולה לדרשנים המתבלים דבריהם בדברים המשמחים לב השומעים, כדי שיתקבלו דברי החיזוק על לב השומעים, וכך ראוי וצריך לעשות, עכ"ל. וכן הביא רבי אברהם גניחובסקי (עמודיה שבעה עמוד צה. והובא בהרחבה ב'אגן הסהר' ח"א עמוד 446). וז"ל: לומר בדירות בבית הוא דבר טוב מאוד, ומביא שמחה ויש לזה כח גדול לפתור עיי"ז הרבה בעיות ורגישויות עיי"ש. ומובא במעשה איש ח"ה קל. פעם הגיע רבי שלום שבדרון לחזו"א ואמר לו שהוא אומר בדרשותיו כל מיני בדיחות ואנשים עוררו אותו שזה ליצנות האם להמשיך בכך או לא? אמר לו החזו"א דע לך שרק כך צריך למסור את השיעורים. והוסיף החזו"א שאילו בזמנו בליטא היו מרבים בכאלו דברים היו פחות ופחות נתפסים להשכלה רח"ל. ותפקידנו היום להרבות שמחה וחיות בעבודת השם. ויש להוסיף חשיבות עניין זה בפרט בדורנו שהרחוב קורץ ומלא בפיתויים וריגושים, ובתקופת הקורונה כשמסר רבי גרשון אדלשטיין שיחות אמר כמה פעמים שלימוד התורה הוא חשוב עד למאוד, אבל צריך שיהיה בשמחה ובהומור קצת ובאווירה נעימה ורגועה. ורבי חיים קניבסקי היה רגיל על לשונו הרבה אמירת מילתא דבדיחותא לשמח את כל הסובבים ודעתו שד"ץ יכול למנוע הרבה בעיות כגון בחינוך ילדים ובעיות בשלום בית. וכעיי"ז מובא בספר עלי שור לרבי שלמה וולבא שכותב שם על האדם להיות מצוייד בבדיחות ובהומור שזה תכונה טובה בשביל לשמח בני אדם לפתוח את הלבבות להפיג מתחים ולרמוז תוכחה, ופשוט שמי שהוא בן עליה ומרגיש שאין לו תועלת בזה, אצלו הדבר

נחשב בגדר שניים שישבו ואין ביניהם ד"ת, והרי"ז מושב לצים. וברור שגם במקום שהתירו אסור שיהיה בגדר ליצנות מדברים קדושים או דברים ערכיים, ופשוט שלא לעשות צחוק מאנשים. ויזהר לא להגיע לידי הוללות וקלות ראש.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: ממה צריך לברוח מאוד? **תשובה:** מאש המחלוקת. בפרשת קרח התורה מספרת על בעל המחלוקת הראשון שהיה בעם ישראל ועל העונש הגדול במיתה המשונה שנענשו שם אפי' יונקי שדים, והוזהרנו בלאו מיוחד ולא תהיה כקרח ועדתו. כתוב בחז"ל שפרשה זו יפה נדרשת, כי היא נצרכת לכל דור ודור שהמחלוקת פורצת בו כמו שכתוב ובני קרח לא מתו, ואומרים בשם גדולי ומאורי החסידות שהכוונה היא שבכל דור ודור הם פורצים במחלוקות חדשות, וזה הכוונה שהם לא מתו. ומפורסמים דברי הרמב"ם באגרת המוסר שבה הוא כותב לבנו: אל תשקצו את נפשותיכם במחלוקת המכלה את הגוף והנפש והממון. וראיתי לבנים שהשחירו ומשפחות נסחפו ועיירות גדולות נתערערו וכו' לכן שנאו את המחלוקת ונוסו מפניה והתרחקו מכל אוהביה וכו' פן תספו בכל אשר להם. והשל"ה כותב שמחלוקת אחת דוחה מאה פרנסות. וכשאדם נמצא במחלוקת, גם אם הוא ימות הוא לא יודה בטעותו. וידועים דברי הגר"ח שמואלביץ שבשעת מחלוקת אדם מאבד את הראש ושיקול הדעת שלו לא קיים בכלל. ולכן מחלוקת זה כל כך חמור שעדיף לבטל הלכות בשו"ע העיקר לא להגיע לידי מחלוקות. וממחלוקת לא מרוויחים כלום רק יוצאים פצועים כל הצדדים. פעם הייתי עם אבי מורי בבית קברות והוא ציין בפני שאני אבחין מה סופם של כל בעלי מחלוקת, לא יצא להם מזה כלום כולם שוכבים כאבן שאין לה הופכין בבית הקברות, וכמו שכתב הגר"א באגרת זכור את הראשונים אשר היו לפנינו שכל אהבתם ושנאתם כבר אבדה. ומספר הרב דסלר מעשה שהיה בגיונגל, עדת זאבים רעבה חיפשה מזון, וימצאו נבלת חיה קטנה מושלכת בדרכם, ויקפצו עליה מבוהלים ודחופים אבל לא יכלו לאכול טרפם כי כל אחד קפץ ע"ג חבירו מבלי לוותר על נתח בשר לרעהו, וכך נשכו זה את זה וילחמו זה בזה על חתיכת נבילה עד אשר נפלו כולם פצועים על השלג חסרי אונים, וחלקם הגדול ג"כ הפכו לנבלות ורק אחדים מהגיבורים שבהם הצליחו לשים שיניהם בנבלה, ולאחר רגע גם אלו הנשארים החלו להילחם זה בזה ולנשוך אחד את רעהו עד שאחד גנב את הנבילה ויננס כל עוד רוח חיים באפו. מסיים הרב דסלר, אותו גנב "מאושר" רץ רחוק וכל הדרך מלא דם זב מגופו ומפצעיו, ושאר הזאבים רובם מתו על קידוש הנבילה והשאר היו מדממים ופצועים אנוש ומה הועילו במלחמתם. זה בעלי מחלוקת שגם המנצח יוצא חבול ומחובל. וכבר אמר פעם רבי אליעזר יהודה פינקל זצ"ל לאיזה ישיבה שהיה בה מחלוקת גדולה וז"ל: כל בעלי מחלוקות מתו במיתות משונות. ורבי שלמה מזוועיל היה אומר שבעלי מחלוקות אין להם מנוחה בעולם העליון, ורבי חיים קניבסקי מביא את הסיפור שהיה עם החזו"א שנשמה מיוסרת הגיעה אליו לבקש תיקון לנשמתה הדוויה והסיבה לכך היא שהוא הרבה במחלוקת במקום מגורי החזו"א בצעירותו, ויש ע"כ מכתב באגרות חזו"א שהוא מציין שם בקצרה על הנשמה המיוסרת שהגיעה לבקש תיקון לנפש עיי"ש. וזאת מלבד זה שאנו רואים את אלו הבעלי מחלוקות איך אין להם שלווה הנפש בעולם הזה והם עוברים מצרה לצרה, והאחרונות קשות מהראשונות, אז שומה עלינו לברוח כמה שיותר מהמחלוקות, כדי שנרוויח גם בזה וגם בבא. ומחלוקת לשם שמים הכוונה שחוץ מהויכוח מהעניין עליו מתווכחים, בשאר העניינים הם ממשיכים לאהוב ולכבד זה את זה, והוא לא משולהב וחם להילחם כל הזמן עם השני, ובמחלוקת לש"ש כל העת רק יגדיל הצד שלו ולא יתלוצץ וידבר נגד הצד השני ורק אז הוא מחלוקת לש"ש. הרב שטינמן היה מרבה להביא מחז"ל שבשבוע של קרח הוא זמן מסוכן למחלוקת. ולכן גם מי שחלילה נכשל בעניין זה של מחלוקת, בשבוע זה יברח מזה מאוד וינסה להתעורר בגנות המחלוקת. ויש להוסיף שבעוון מחלוקת קורים אסונות גדולים והאר"י נפטר בגלל מחלוקת.

שאלה: בימים אלו נפתחה ונסגרה שוב מלחמה עם איראן האם מלחמה היא טובה לעם ישראל כדי שנגמור איתם סוף סוף או שא"א לגמור ולנצח טרור? **תשובה:** ההיגיון אומר שמה שלא עשו בשני הסבבים הקודמים ביתר שאת ועוז כולל ארה"ב ישראל ומדינות נוספות ולא הצליחו, א"א לעשות היום בפרט שזה מלחמה ע"י ישראל לבד ברור שבעבר פגעו בהם קשות מאוד ופגעו במערכות הגנה, ההנהגה הבכירה שחוסלה וכל השליחים שלה ברחבי העולם הושמדו, הכלכלה שלהם נפגעה לגמרי (מה שנשאר ממנה) ע"י המצור במיצר הורמוז. אבל להפיל את משטר הטרור שזה הדבר הכי חשוב זה בלתי אפשרי רק ע"י ריבוי זכויות וזה לא קשור כלל למלחמה נוספת אמנם הפגיעה בתשתיות אנרגיה ונפט הם פגיעה קשה מאוד באיראנים אבל עד הפלת המשטר שזה החלק החשוב הדרך ארוכה עקב זה שזה משטר רצחני ואכזרי שכל מי שמרים את אפו נגדו מיד נרצח ולכן צריך המון המון זכויות וס"ד מיוחדת ובפרט כעת שלב מלכים ושרים ביד השם ונשיא ארה"ב לא בדיוק בקו של מדינת ישראל.

שאלה: בשבוע זה (כט סיון) לפני קרוב למאה שנים נרצח הקדוש יעקב ישראל דה האן ע"י יהודי ל"ע, מי היה דה האן ולמה נרצח ע"י יהודי? **תשובה:** הקדוש רבי יעקב ישראל דה האן, נולד בהולנד ובצעירותו התעסק בעיתונות ובמשפט. בהמשך חזר בתשובה גמורה והגיע לירושלים, שם התקרב בכל מאודו לעדה החרדית ולמרא דארעא דישאל הגר"ח זוננפלד. באותה תקופה השקיע את כל יכולתו וקשריו בעולם לסייע במערכה לביצור מעמדה העצמאי של היהדות החרדית מול גורמי השלטון בעולם. במסגרת פעילותו

אף אירגן משלחת בראשות הגר"ח זוננפלד שיצאה בתרפ"ג לעבר הירדן, להפגש עם עבדאללה (שלימים מונה להיות מלך ירדן) ועם אביו. פעילות זו, ועוד פעילויות בכיוון זה, היתה לצנינים בעיני ראשי הציונות באותם ימים, ועד מהרה שלחו אדם שפל, חבר בארגון "ההגנה", לרצוח אותו בדם קר, בעת שיצא מתפילת מנחה בביה"כ שע"י ביה"ח שערי צדק ברחוב יפו בירושלים. לאחר שנים נחשף מכתב שכתב הרוצח לפני מותו, ובו אישר כי מי ששימש אח"כ בתפקיד נשיא המדינה מר יצחק בן צבי השתתף בהחלטה על ביצוע הרצח.

שאלה: אדם שלאשתו יש סיפוק רב במקום עבודתה, האם זה מספיק לה כתחליף לסיפוק הבא מתוך המשפחה? **תשובה:** גם מי שפיתחה קריירה הכי גדולה והיא מלכת העולם בתחום שלה, את עיקר הכוח היא מקבלת מגב ומילה טובה של בעלה ואין שום גורם בעולם שיכול לתת את התמיכה הדרושה לה מלבד הבעל, וסיפוק חיצוני הכי גדול שיש לא מהווה חלופה לשותפות ולהערכה מבן הזוג.

שאלה: ישנם בחורים או נערות שלא התקבלו לישיבה או לסמינר שהם מאוד רצו והם נאלצים לבחור באופציות פחות טובות ממה שהם תכננו כל החיים, האם צריך לכאוב את הדבר הזה? **תשובה:** לא רק שלא צריך אלא אסור. ועל כל אדם מוטל להשתדל ולהתפלל להכי טוב ואם חלילה הוא לא התקבל למקום שרצה סימן ובטוח שהמקום שרצה הוא לא טוב לו והוא לא היה מצליח שם לא ברוחניות ולא בגשמיות והוא היה נשבר או נכשל שם. והקב"ה מביא אותו למקום אחר כי יש לו חשבונות והוא יודע ששם זה הכי טוב לו. ובוודאי אם יקבל באמונה את מה שהקב"ה סידר לו יהיה לו כיף וטוב. כל הבעיות מתחילות בזה שמרגישים כאילו שהקב"ה כביכול לא מטיב איתנו ושולח אותנו למקום שלא טוב לנו וחיים כל הזמן במירמור. וכשאדם מחדיר לעצמו שאין משהו בעולם שאוהב אותו כמו הקב"ה אז הוא יירגע. כי הוא יבין שהאוהב הוא גם יודע וגם נותן את ההכי הכי טוב. השתדלותו היא בתפילה שבאמת נרגיש ונראה את הטוב במהרה. ונביא כאן מדברי רבי גרשון אדלשטיין: כידוע רבי גרשון היה ראש ישיבה הכי ותיק במאות השנים האחרונות (כידוע רבי גרשון שימש כראש ישיבה הגדולה בעולם כשמונים שנה) רבי גרשון היה רגיל על לשונו שאין ללכת לישיבה טובה אלא לישיבה שמתאימה וזה הכי טוב, והוסיף ואמר שיש שלוחצים להתקבל למקומות שלא כ"כ רוצים אותם בסוף הם מתקבלים ואז יש אכזבות. אמנם צריך לעשות משהו השתדלות אבל אם לא מצליח יש ללכת רק למקום שרוצים אותך ובדוק ומנוסה אלו שהתקבלו עם לחצים לא הצליחו. ואם יש עיכוב בישיבה ולא רוצים אותו זה גם סימן שמשמים זה לא טוב לבחור.

שאלה: מה הכיבוד הכי חשוב בעליה לתורה? **תשובה:** מקובל לחשוב ששלישי ושישי הם העליות החשובות, אבל בגמ' במגילה לב. מבואר עשרה שקראו בתורה הגדול שבהם גולל וכתב המשנ"ב דהיינו המגביה. ובחזו"א כתב שגם המגביה וגם הגולל. וכדאמר רבי יוחנן הגולל ספר תורה קיבל שכר כנגד כולם. וה"ה עניין פתיחת הארון הוא עניין גדול ע"פ קבלה ומעלתו גדולה ביותר.

שאלה: אדם מתפלל ומתפלל ולא נענה, מה עם התפילות שלו? **תשובה:** כל תפילה שאדם מתפלל היא מתקבלת, אין תפילה ששבה ריקם ויש תפילות שמועילות לדברים אחרים ויש לאחר זמן אבל צריך לדעת שכל מה שהתפללת נשאר. בדרך כלל זה מתקבל על מה שהתפללת אך לפעמים בחשבונות שונים שיש להקב"ה הוא לא רוצה לתת למה שהתפללת אז הוא מעביר את התפילה לעניין אחר.

שאלה: חז"ל בפרשתנו הביאו שגם און בן פלת היה בהתחלה מעדת קרח, ורק בזכות אשתו נמנע ממנו להצטרף למעמד של קרח מול משה רבנו, וכך הוא ניצל ממוות. איזו מעלה יש לאשה שבגללה כדאי לשמוע בקולה? **תשובה:** לאישה יש חושים מסוימים שאין לגבר, יש לה חוש להכיר באנשים האם הם טובים או לא כנאמר בברכות י: בנוסף, המתכונת לחיים מאושרים היא שהבעל יתייעץ עם אשתו על כל צעד שעושה, כי היא רואה הרבה פעמים דברים שהוא לא רואה, מלבד מה שהדבר מקרב ומביא אחווה ביניהם שזו מטרת הנישואים. ובפרט שהאישה נתקללה בב' קללות שאחד מהם זה והוא ימשול בך שא"א למנוע את זה, לכן לפעמים קשה לשאול אבל כדאי ומרוויחים מזה.

שאלה: בחור שרואה את חבריו שעושה דברים לא ראויים, ומתלבט אם לספר זאת לצוות הישיבה או שזה נקרא הלשנה, מה ראוי וצריך לנהוג בכגון דא? **תשובה:** הדבר תלוי מה הבחור עושה, אם הוא עובר על תקנה של הישיבה, אבל אינו מזיק בכך לאחרים אלא רק לעצמו, וגם כלפיו לא מדובר במשהו שישפיע עליו לטווח ארוך, אזי הסבירות אומרת שאין צריך לספר לצוות הישיבה, אבל פעמים רבות מדובר בבחור עושה מעשים שיכולים לגרום נזק לו ולכל חבריו ולשיבה בכללות, ובאם לא יתגלה הדבר לרב שיוכל לעוזרו לעלות על דרך המלך, באופן כזה זו עוולה גדולה אם לא מספרים וזה חיוב ממש של לא תעמוד על דם ריעך, כי אם בכוחך לסייע לבחור ואתה עומד מנגד ולא פועל, אתה כביכול רוצח אותו, וזכותו של הבחור לדרוש בפני רבני הישיבה לבל יודע כלל שהוא סיפר על חברו את המידע. רבי משה הלל הירש.

שאלה: האם אדם שעושה חסד ופותח גמ"ח והתעסקות בחסד גורמת לו שלפעמים זה בא על חשבון הלימוד, האם זה נכון לוותר על הגמ"ח שהרי תלמוד תורה כנגד כולם? **תשובה:** כשם שהתפילה היא הכרחית, ולא ניתן לוותר עליה, כך גם גמילות חסדים אין אתה בן חורין להיבטל ממנה, ואי אפשר לוותר על עשיית גמ"ח, ומלבד זאת היא סיבה לזכות להרבה הרבה סיעתא דשמיא ולהצליח בכל מעשי ידיו, אבל אם זאת יש לתת

את הדעת שהעיסוק בחסד לא יפריע למחשבה בזמן הלימוד, ושזמן הלימוד יהיה מוקדש אך ורק ללימוד התורה בעיון גדול.

שאלה: איזה מנהגים הבעש"ט שם עליהם דגש, שעד היום החסידים נוהרים בהם מאוד? **תשובה:** ענין הטבילה במקווה, כפי שהעיד הבעש"ט על עצמו שכל מעלותיו והמדרגות הגבוהות שזכה להן המה בזכות הטהרה שהקפיד בה כל בוקר, וכן תפילה בנוסח ספרד, וכן המנהג הנפוץ בקרב החסידים לאכול סעודה שלישית ברוב עם, ואפילו בשבת של ערב יו"ט או שבת שחל בו יו"ט וכדומה, והקפיד מאוד של לפספס אף שבת אחת במנהג זה, ואף הוסיף ואמר שיהודי שהקפיד כל חייו לקיים סעודה שלישית ברוב עם, אזי יזכה שאף לאחר פטירתו מניחין לו לילך לסעודה שלישית בעוה"ז.

שאלה: מהו עודף משקל הטעון תיקון? **תשובה:** אדם נורמלי בגובה מטר שבעים לערך אמור לשקול 70. מעבר לכך זה כבר משקל עודף וכל ס"מ גובה שפחות מכך הוא פחות קילו. למשל לאדם בגובה מטר שישים המשקל הרצוי הוא 60 קילו, מעבר לכך זה כבר עודף. ואם זה עד 15 קילו מעבר למשקל זה עדיין רק מוגדר כמשקל עודף. יותר מ-15 קילו זה כבר השמנת יתר, וברור שמשקל עודף זה מתכון להגיע תוך מספר שנים להשמנת יתר, שזה מסוכן לבריאות משום שעלול ליצור מחלות לב וכלי דם וכדו'. ולכן כשיש משקל עודף על האדם לעשות הכל בשביל להוריד מהמשקל שלא יטפס ויעלה, והורדת המשקל נעשית בדרך הטובה ביותר ע"י פעילות גופנית ואכילת פחות קלוריות. וכבר הבאנו בעבר בהרחבה מה הדרך לאכול כראוי.

שאלה: איך הורים יכולים לדעת מתי קושי של ילד הוא רק "תקופה שעוברת" ומתי זהו סימן שבאמת צריך לפנות לטיפול רגשי? האם כדאי לחכות שהזמן יעשה את שלו או שעדיף להקדים ולפנות לעזרה? **תשובה:** הסימן המרכזי שצריך לשים אליו לב הוא עד כמה הקושי מפריע לילד ביומיום שלו. אם רואים שהילד סובל לאורך זמן, או שההתנהגות שלו מונעת ממנו להצליח בלימודים, להסתדר עם חברים או לשמור על אווירה רגועה בבית, זהו סימן שהילד זקוק לכוחות נוספים. כדאי לשים לב לשינויים בולטים: למשל, ילד שהיה חברותי ופתאום מסתגר, ילד שמפגין התפרצויות זעם קיצוניות בתדירות גבוהה, או ילד שמביע פחדים שמפריעים לו לתפקד. הכלל הוא פשוט – ברגע שההורים מרגישים ש"משהו לא כתמול שלשום" והכלים הרגילים של הבית כבר לא מספיקים כדי לעזור לו, כדאי להתייעץ. חשוב לזכור שפנייה מוקדמת לטיפול היא לא סימן לחולשה אלא גילוי של אחריות ומסירות; ככל שמטפלים בקושי כשהוא עוד בתחילתו, כך קל יותר לעזור לילד לחזור למסלול של צמיחה ושמחה.

חידות

שינון הפרשה ע"פ סדר הא – ב. מתאים גם לילדים: א. אשתו של מי הצילה אותו? **און. ב.** ממתנות כהונה? **בכור. ג.** התרומה לאחר שהרימו ממנו תרומת מעשר הרי הוא כתרומת? **גורן. ד.** בעלי מחלוקת? **דתן ואבירם. ה.** מה כיסה את אהל מועד כשמשה ואהרן נכנסו לשם? **הענן. ו.** וישמע משה? **ויפול על פניו. ז.** מי מקריב ומת? **זר. ח.** מצוות פדיון הוא מבין? **חודש. ט.** על איזה עניין חלקו עדת קרח על משה? **טלית שכולה תכלת. י.** שמן שהוא גם שם? **יצהר. כ.** מה ביקש קרח? **כהונה. ל.** איזה שבט היה קרח? **לוי. מ.** למי קראו דתן ואבירם ארץ זבת חלב ודבש? **מצרים. נ.** מה היו 250 מבעלי המחלוקת? **נשיאים. ס.** לפני העונש מה אמר משה לכל העם? **סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה. ע.** מתנות הכהונה ניתנות לכהנים תמורת? **עבודתם. פ.** מה קרה למטה אהרן? **פרח. צ.** מה עשו עם המחנות השרופות? **ציפוי למזבח. ק.** מה עצר את המגיפה? **קטורת. ר.** בני מי היו דתן ואבירם? **ראובן. ש.** מצאצאי קרח? **שמואל. ת.** מה טענו קרח ועדתו מדוע? **תתנשא.**

חידות פרשת שבוע: א. היכן בפרשה ארבע דורות באותו הפסוק? **ב.** למי עוד יש פה חוץ מבעלי חיים? **ג.** היכן בפרשה מילה אחת פעמיים ברצף? **ד.** איזה מאכל שמברכים עליו בורא פרי העץ מוזכר בפרשה? **ה.** איזה מילה בפרשה אותה מילה פעם שם ופעם מאכל? **ו.** ארבע מילים רצופות בפרשה המסתיימות באות ד? **תשובות: א.** ויקח קרח בן יצהר קהת ולוי. **ב.** ותפתח האדמה את פיה. **ג.** יז יז משה משה. **ד.** יז כג שקדים. **ה.** יצהר הוא אבי קרח, ובהמשך הפרשה יח יד הוא שמן יצהר. **ו.** יח יט.

חידות תורניות: א. אדם בריא ואוכל בתענית. **ב.** כמה יהודים היו במצרים טרם יציאת מצרים? **ג.** איזה מצווה אף אחד לא רוצה לקיים? **ד.** היכן מזכירים בתפילה אבא? **ה.** לאיזה בית אין קירות וגג?

תשובות: א. אוכל בעת לימוד מסכת תענית. **ב.** 180 מליארד. סנהדרין קיא. **ג.** והשיב את הגזילה. **ד.** ואני ברוב חסדך אבא ביתך. **ה.** בית כור ובית הפרס.

חידות מאת הצדיק הגדול שמעולם לא נכשל ח"ו בהרהור ד"ת במבואות המטונפים הגאון רבי אורי שליט"א: **א.** בפרשה סורו נא מעל אהלי הרשעים, היכן עוד בתורה המילים 'סורו נא'? **ב.** בפרשה אות כ' 3 פעמים רצוף? **ג.** בפרשה ארץ זבת חלב ודבש לא על אר"י? **ד.** בפרשה ציץ ולא של הכה"ג? **ה.** היכן בפרשה כתוב 'מה הוא' ובפרשה הקודמת 'מה היא'? **ו.** 3 ספרות שבין אם יחברו אותם ע"י ועוד ובין אם יכפילו אותם יהיה אותו תוצאה? **ז.** 4 מקומות שאסור לשבת לפי ההלכה? **ח.** מה זה, סגול, ורוד, כתום, טורקז, חום, והרבה לבן? **ט.** 3 מקומות בהלכה שמצווה לרוץ? **י.** 3 מצוות שמקיימים אפילו ע"י שינה? **יא.** 3 פעמים שעדיף לא לישון?

תשובות: א. לוט למלאכים. ב. בערכך כסף. ג. מצרים פט"ז פיי"ג. ד. פיי"ז פכ"ז ויצא פרח וציץ. ה. ט"ז יא' מה הוא כי תלינו עליו, וי"ג ח' וראיתם את הארץ מה היא. ו. הספרות 1,2,3. ז. במושב ליצים לא ישב, אין ישיבה בעזרה, אסור לישב על מיטה ארמית, אסור לישב בד"א של המתפלל. ח. 'צבעים'. ט. מצוה לרוץ לביהכנ"ס, שבת קנ"ג היה לו חבילה בכתיפו ובא שבת רץ עד שמגיע לביתו, כהנים רצים בכבש לזכות בתרומת המזבח. י. ישיבה בסוכה, עד דלא ידע, שינה בשבת תענוג. יא. ליל שבועות, ליל הו"ר, כה"ג בליל יו"כ.

חידות לשאל תלמידים: א. איזה פרי שמו ושם גרעינו מכילים כפל לשון לפחות בבני ברק? ב. מתי לא פוסע לאחריו כשאומר "עושה שלום"? ג. מתי לא צריך לפתוח או לסגור את הדלת בכניסה וביציאה? ד. מה מוכן לאכילה רק כשהוא מופץ? ה. מי נקרא בשם הצבע שלו? ו. איזה מילים מצמידים למילה שמש? ז. מה ההפך מזכר? ח. היכן אדם רואה את עצמו מלבד במראה? ט. באיזה דבר נוסעים ונוהגים בכל הגילאים מגיל שנה ועד גיל 100? י. מה השם הנוסף למטוס, לרכב, למונית? יא. איזה 6 פרשיות קרויות ע"ש אדם? יב. איזה בעל חיים בלע יונה? יג. איך יכול להיות שלזוג הורים יולד בן ולאחר תקופה תולד בת, ולאחר זמן תבוא הבת ותאמר לבן אני הגדולה ואתה הקטן והיא תצדק? יד. איזה ממתק ומשחק נפוצים ששמותיהם שווים בתוספת אות אחת? טו. מה הקשר בין הפרשה לשמחת תורה? טז. איזה מספר כשהופכים אותו בצורה מסוימת הוא הופך להיות אותו מספר ובצורה אחרת הוא מספר אחר?

תשובות: א. מיש מיש. גו גו. ב. בברכת המזון. ג. בכניסה וביציאה ממעלית ומאוטובוס. ד. פופקורן. ה. הלבנה. ו. בית שמש. מרפסת שמש. כובע שמש. משקפי שמש. דוד שמש. ז. מלבד נקבה גם שכת. ח. בצל של עצמו. ט. באופנים. י. אוירון. מכונית. טקסי. יא. נח. חיי שרה. יתרו. קרח. בלק. פנחס. יב. דג בלע את יונה הנביא. יג. הבת נהיית בת שנים עשרה והבן עדיין לא בן שלוש עשרה, אז יש לו דין קטן ולה דין גדולה. יד. במבה, ובימבה. טו. קרח צועק באדמה משה אמת כמו שאנחנו צועקים בשמחת תורה. טז. שש, אם תכתוב בכתב ותהפוך ישאר שש. ואם תכתוב מספר 6 ותהפוך יצא 9.

חידון משמעות מילים: ח' משמעויות למילה פרח:

פָּרַח - לבלב. התפתח "והנה פרח מטה אהרן" (במדבר יז כג). **פָּרַח - מגדל** "לשחין פָּרַח אֲבַעְבַּעַת בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם" רשב"ם: מגדל (שמות ט ט). **פָּרַח - החלק הנאה הנמצא בראש הצמח** "שִׁלְשָׁה גִבְעִים מְשֻׁקָּדִים, בְּקִנְיָה הָאֶחָד כְּפֶתֶר וְפָרַח" (שמות כה לג). **פָּרַח - לשון הצלחה**. "בְּפָרַח רְשָׁעִים כְּמוֹ עֶשֶׂב". רד"ק, אבן עזרא: הצלחה. (תהלים צב ח). **פרח - הבשיל**. "פָּרַחָה הַגֶּפֶן" (שיר השירים ז יג). **פרח - בחור**. "פרחי כהונה מוציאין אותו" תפארת ישראל: בחורים (משנה סנהדרין ט ו). **פרח - עץ**. "קֵן סְתוּמָה שֶׁפָּרַח מִמֶּנָּה גּוֹזֵל" (מסכת קנים – פרק ב, משנה א) "גמל פורח באויר" (משניות שבועות – פרק ג, משנה ח). **פרח - נעלם**. "פרח לו איש האמת".

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים. אין לנו אחריות על הנכתב כאן: א. פתרון לריח רע משעון עם רצועת עור- להשרות כל יום במים עם סבון ועוד כתבו: קחו שקית קטנה או קופסה הניתנת לסגירה, שימו בפנים מעט סודה לשתייה, עטפו את רצועת השעון בנייר סופג (כדי שהאבקה לא תידבק לעור ישירות) והניחו אותה בתוך הכלי/השקית, סגרו את הכלי והשאירו אותו כך למשך לילה שלם (או 12-24 שעות). הריח אמור להיספג באבקה. **ב.** למי שבקש עזרה לנימול בידיים שילך לרופא ויבדוק אם זה לא משהו נורולוגי. חיפושית הטבק- חרקי "שומשום" כלל המדבירים פה אחד- הדברה לא תעזור, צריך למצוא את המקור ולמגר. החרק מצוי בעיקר בתבלינים. או בתמציות תה, או במצות שנרטבו או בפסטה/מוצרים מקמח שבאו במגע עם מים. מוצאים את המקור, זורקים וכל יום במשך שבועיים יש לנקות את הארון הנגוע עד למיגור סופי, הם מסתתרים בצירים של הארון ובמסילות של המגירות ולוקח זמן. החרקים נוצרים בתוך המוצר, הם מתרבים גם מחוץ לקופסא גם במידה והקופסא סגורה ואטומה הרמטית, גם בצנצנות זכוכית **ג.** מחלת הפה והטלפיים - יש בקרית ספר משפ' ולדמן שיש להם טיפות שמטפטים ישירות על הפה והכל עובר בע"ה, הטל' 0533160199 או 089760198 או 0504110420. **ד.** לגבי עקמת (ועוד בנושאי בריאות וטיפולים) כדאי לפנות לד"ר מתוקה הורביץ 0544618818 גני גאולה ירושלים **ה.** לגבי חורים בגרביים, שמעתי שאם מקפידים את הגרביים ליום יומיים כשהן עדיין חדשות לפני השימוש הראשון זה עוזר למניעת חורים בגרביים. מדובר על גרבי נשים. **ועוד כתבו:** גרביים עם חיזוק באצבעות (Reinforced Toe): חפשו גרביים שכתוב עליהן במפורש שהן כוללות אזור אצבעות מחוזק. גרביים אלו סרוגות בחוט כפול או עבה יותר באזורים הרגישים. **ועוד כתבו:** יכול להיות משפשוף הגרב בנעל הנגרמת או מהליכה עקומה או מנעל קטנה וכד' יש גרביים עם חיזוק (בד נוסף) באזור האצבעות {בחנות "ריקושט" יש גרביים עם סיב נחושת באזור האצבעות}. כאבים ונפיחות בבוהן בכף הרגל - גם אני סבלתי מכך, ניסיתי הכל ולא עזר, עד שבעזר מציון המליצו לי לפנות לרופא פודיאטר והוא אמר שמדובר בציפורן חודרנית, הוא הרדים לי את האצבע וטיפל והכל עבר ב"ה. **ועוד כתבו:** מומלץ לבדוק אצל קרדיולוג את ספיקת לב ימין, בגלל שהמסתמים בלב לא נסגרים עד הסוף, זה גורם לחזרת דם אחורה ולבצקות ברגליים, מתחיל בבוהן. גורם נוסף זה חוסר פעילות גופנית לזמן ממושך (לדוגמא, טיסה, ניתוח, אדם נכה) שגורם לכריש דם ברגל, והתוצאה היא באזור שנחסם נפיחות

ואדמומיות, יתכן בבוהן ברגל. **ועוד כתבו:** מנסיון יתכן שזו בעיה של עודף חומצה עורית בדם וזה נקרא גאוו (שיגדון) רופא משפחה אמור לתת לך הפניה לבדיקת דם ואם אכן זו הבעיה אפשר לטפל באמצעות תרופה אצל רופא או בשיטת הומאופתיה שאני השגתי בבית מרקחת רימונים בבני ברק ז. נשירה של שערות מהזקן-מראה על מחסור באבץ, או כתוצאה מנטילת תרופות או זריקות מסוימות. למעשה יש משהו שמטפל בזה הומאופתיה ומצליח מאוד. המספר של הקליניקה-0556760100. ח. בעניין פתיחת מייל וכן שאר דברים שצריך בשבילם sms ניתן פשוט להצטרף לוירטואל מיל 0765982027 ויש להם אפשרות לקבל sms למייל ט. לחץ דם ניתן להשיג את שמן הטימוקווינון 3% לאיזון לחץ הדם של חברת וולאופרו גם במקרים מאתגרים פלא: 0533131949 י. הרגשה של יובש בפה: רופאה הסבירה לי שזה יכול להיות מחסימה של צינוריות הרוק, צריך לאכול משהו מאד חמוץ ועוזר פלאים.

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בכפלים: א. איך אפשר לפתוח סתימות בכיור במטבח ללא חומרים מסוכנים ב. היכן ניתן להשיג בירושלים את הפטנט היעיל נגד מעופפים תרסיס "אנטי פליי" (Anti Fly) ג. מה עושים עם ילד בן 12 שצורך כמויות אדירות של מזון ד. מחפש עצה לעזור לילד בן 3 שלא אוכל את האוכל בגן. ובכללי אוכל מעט לחם. ה. נשמח לקבל מידע בענין בחור שסובל מפצעי עור (סוג עור) שגורמים לגירודים ללא הפסקה, וזה נקרא בספרות הרפואית קרטוזיס פילאריס ו. נודה לעצה טובה, לטיפול ביבלת מתחת לצפורן בבוהן של הרגל. אנו כבר קרוב לשנתיים אצל פודיאטור, ועדיין לא נראה פתרון באופק. כל כמה חודשים זה חוזר. ז. מחפש פתרון או רופא לתופעה הנקראת 'טריגר פינגער' שזה דלקת באצבע שאינה עוברת גם אחרי שנה עם קיבוע ח. אשמח לדעת איך אפשר לנקות פיח מהתקרה שמעל נרות השבת(זה קרה בשבת אחת)

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת

לאור ההסלמה צפי למכירת מיירטים באושר עד.

אחד נכנס לבנק ובידיו שמיכה ענקית, לפליאת הפקידים הסביר: "באתי לכסות את המינוס"
אדם שאינו שותו"מ פגש בחבירו כשהוא מצוברח, הוא שאל אותו למה אתה עצוב? ענה החבר בני היחיד חזר בתשובה ועזב את הדרך בה חינכתי אותך, אמר החבר יש לי בשבילך פתרון תבדוק את המזוזות.
יהודי נסע לירושלים לבקש הלואה מקופת גמ"ח, אך בעל הגמ"ח לא הסכים להעניק לו הלואה ונימוקו עמו: 'אני לא מכיר אותך, מדוע שאסמוך עליך?' נאנח היהודי ואמר: 'מוזר.. בבני ברק לא נותנים לי, כי מכירים אותי ובירושלים לא נותנים לי כי לא מכירים אותי?..
זהירות: מתחילה עונת הקציצות בתוך קופסאות גלידה.

מה הדין אם צבע שחור או צבע אדום מתריעים יחד, מי קודם למי? תדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם.

מחפשת מטפלת לשנה הבאה גרסת פיקוד העורף.

רציתי לקנות רכב באושר עד, אבל לא היה לי חמשה שקלים לעגלה.

חשבתי שהבגדים מתכווצים בגלל המכונת כביסה, בסוף מתברר שזה בגלל המקרר..

הרגע שבערב סוכות אומרים לך: עכשיו 'תתלה את הרבנים'.

שלט בחנות 'תשלום בצ'קים רק לבני 80 ומעלה בליווי אחד ההורים.

צוללן אחד הפסיק לקחת בלון חמצן לצלילה, במקום זה הוא לקח 2 שקיות תפוציפס' יש שם מספיק אויר לכמה שבועות.

יהודי אחד ניגש לרבו בשאלה: מידי בוקר אני ממחר לעבודה ולכן אני נוסע במהירות מופרזת ואפילו חוצה פס לבן וכדו'. האם עלי לברך הגומל כל שני וחמישי או עדיף לרכז את כל הגומלים לשבת? ענה לו הרב לא משנה, העיקר שקודם כל תלמד את בניך לומר קדיש יתום
הדשא של השכן ירוק יותר מהדשא של אח רחוק.

ילד אחד שבר עציץ בכניסה לבית. אמא שלו התחילה לבכות. הוא שאל אותה למה את לוקחת את זה כל כך קשה. אז היא אמרה שהיא בת לניצולי שואה וזה מזכיר לה את ליל הבדולח.

היכן ניתן להשיג את העלון

לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת זו alonalon+subscribe@googlegroups.com ולאחר מכן תקבלו הודעה, יש להשיב תשובה למייל שקיבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@1alon.com ניתן להשיג בכתב גדול במייל הנ"ל.

כמו"כ ניתן להשיג את העלון ב'קובץ גליונות' וכן ב'אוסף גליונות'. ב'כל העלונים' בשם **הבית התורני**. ובעוד קבצי עלונים. וכן בקול הלשון מקישים על מאגר השיעורים/עברית/תנ"ך/קובץ גליונות שלמה

קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומהחמש שנים אחרונות. **במחשב** ניתן להוריד בדרשו בבינינו ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי. או עלון לשבת.

חדש ניתן לקבל את העלון בפקס לקבלת העלון בפקס יש להתקשר למס' 023132641 ולהקיש 1 ואז להקיש קוד עלון שמספרו 1010 ואז שוב 1

כמו"כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23.

העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחודש ממוצע כי בביה"מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או ב'נדריס פלוס' - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. **מי ששילם עבור כמה שבועות קדימה** אין לנו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל או שלא יצא עלון. **הפצת העלון דרך המיל היא ללא תשלום**, וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנ"ל ולא על צילום העלון באופן עצמאי.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: בישיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט"א שהוא איכפתי מאוד מאוד לסביבה שלו. או אצל האדם הגדול והאהוב רבי אבי פרידנר שליט"א שכולנו מתפללים שזוכה לשהות במחיצתו בשבת. **עוד בירושלים** בבית הכנסת 'בית מרים גיטל' מעלות דפנה, ניתן להוריד את העלון במדור עלוני שבת - עלון לשבת קולדצקי. **עוד בירושלים** מורדות גילה בקהילת בני הישיבות המפוארת אצל משפחת וייס. **ניתן להדפיס את העלון עוד במוזיעין עלית:** שדי חמד 12 דירה 7 מוזיעין עלית טלפון: 0527113571 **במוזיעין עלית** בעמדת אוצר החכמה בביהמ"ד קהילת משך חכמה -רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלון לשבת, בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **עוד במ"ע:** ביהכנ"ס שיח יצחק מוזיעין עלית. זמן: בכל יום ו' אחרי מנחה גדולה. ע"י הילד החשוב מאוד עדיו לגדולות אהרן יהודה לייב סילבר. עומד ליד הפתח. **בבית שמש:** אצל האיש ששם בשמחת כל אחד ששמח כשקורא את שבחיו והרגעים המיוחדים שלו במהלך השבוע הם לקראת סיום תפילת מעריב בליל שבת כשמניח על הבימה את ערימת העלונים וכל הילדים [שיש להם תועלת] מזנקים בריצה מכל רחבי הבית מדרש לתפוס עלון רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. ואצל הילד הצדיק אלימלך הכהן גליק, שמדפיס ומפיץ במסירות רבה את העלון בבית הכנסת בית אביי וכן מי שמגיע לקבל את העלון בביתו, הוא מביא לו במאור פנים ממש. **בביתר עילית:** בבית הכנסת שלום רב ברחוב שלום רב גבעה בי. **בהר יונה:** אצל רבינו שמחה שולמן שליט"א ששלחו לי המון שבחים ומה שמאוד התרגשתי שכשהוא מחלק טופים בליל שבת בבית כנסת הוא מחלק גם למבוגרים וזה יוצר אווירה מאוד חמה מחברת ומלכדת. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד אצל הבחור הידוע בצדקותו והמידות הטובות שלו רבי שלמה דויטש שליט"א. **ברכסים:** אצל רבי יוסף המאירי שליט"א הצדיק הגדול. **בקרית מלאכי:** בישיבה ע"י הבחור המופלא הצדיק והמתמיד שעתיד להיות מגדולי הבא רבי שמואל ברוק שליט"א **באופקים:** אצל הנער הצדיק ממשך דרכו של אחיו הנער אלחנן המברסטרן מבכירי ת"ת תורת שמשון שמפיץ במסירות ובמאור פנים כאחיו גם בחיידר וגם בבית הכנסת שערי תפילה. **עוד באופקים** בבית הכנסת אמרי חיים הנער יהושע דוד הכהן גליק נער לא ימיש מתוך האוהל המפיץ בשמחה.. **בחריש:** במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוותא. בבית הכנסת חניכי ק"ק תימן. **בפתח תקווה:** באור ישראל הגדולה והקטנה. באהל אברהם ובשירת מרים. בקהל חסידים. ביוצאי חברון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע"י רבי יואל פינהנדר שליט"א. **בראשון לציון:** בישיבת עטרת שלמה. אצל הבחור המופלא בחיר הגידולים של בית השם רבי בצלאל פרדימן שליט"א שהתפילות שלו עושות רושם גדול בשמים: **עוד בראשון לציון:** ברח' דרור 21 /חפץ חיים 1, מניין 'בני תורה', חיידר ראשון לציון. **באלעד:** בתפארתה בחוף. ובישיבה של הרב אטינגר, בכולל של הרב פכטר, במאור שרגא באבן גבירול, ובאחיעזר ע"י רבי יואל פינהנדר שליט"א. **עוד באלעד:** בביהמ"ד משכן משה רחוב שמעיה פינת אבטליון בעמדת אוצר החכמה במדור עלוני שבת. **בעפולה:** ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עלית:** בביהכ"נ בני הישיבות רח' רש"י או אצל האיש שזכה דורינו להתכבד בו רבי אהרן קולדצקי שליט"א. **עוד בעפולה עלית:** בביהמ"ד דחסידי ויזניץ וכן בביהכ"נ בית ישעיה רח' יצחק שדה. **ברעננה:** בישיבת חייל אורייתא וכן בעלי מוהר 15 אצל הבחור החכם יאיר זכאי 0533100287, ואצל משפחת זכאי בטלפון: 052-6903395. **בבית שאן:** אצל רבי משה חדש במנין אברכים ברחוב אהבת ישראל בקהלה החדשה בראשות הרב יהושע לייב שכטר שליט"א. וכן אצל רבי יהונתן בכור - בית שאן. וכן אצל הבחור החשוב יעקב בן עזרא מבחירי ישיבת דרכי משה בבית שאן. **בגבעת שמואל:** אצל האברך הגה"צ והנחמד לכל אחד הרב עידן סוקלוד שליט"א בכולל משכן אברהם ויצחק. **ביד בנימין** בישיבת דרכי איש ע"י הבה"ח יצחק מנצור שליט"א מצדיקי הדור. **בעמנואל** בחנות הקלייה של האיש שמשמח את כולם בכל אפשרות משה שאלתיאל. ידידי מרון בן חיים הי"ו בעל הדפוס בישוב במרכז מסחרי בעז"ה התווסף לשלוחות החלוקה בעלות הוצאת הדפוס בלבד. **בארגנטינה** ישיבת חפץ חיים על ידי הרב היקר והאהוב על כולם רבי שלמה שמה שליט"א.